

capitulum XI

- (1) Helvetii iam per angustias et fines Sequanorum suas copias _____ (*traduco; pqp. ind. act.*) et in Haeduorum fines _____ (*pervenio; pqp. ind. act.*) eorumque agros populabantur.
- (2) Haedui, cum se suaque ab iis defendere non _____ (*possum; impf. coni. act.*), legatos ad Caesarem mittunt _____ (= *ut rogent auxilium; ad auxilium rogandum*): ita se omni tempore _____ (*a/cum/de/sine*) populo Romano meritos esse ut paene in conspectu exercitus nostri agri vastari, liberi eorum in servitutem abduci, oppida expugnari non _____ (*debeo, perf. coni.*).
- (3) Eodem tempore Ambarri, _____ (= *familiares*) et consanguinei Haeduorum, Caesarem _____ (< *certus*) faciunt sese depopulatis agris non facile ab oppidis vim hostium prohibere.
- (4) Item Allobroges, qui trans Rhodanum vicos possessionesque habebant, fuga se ad Caesarem recipiunt et demonstrant sibi praeter agri _____ (= *terram*) nihil esse *reliqui* (a).
- (4a): genetivus _____.
- (5) Quibus rebus adductus Caesar _____ ("*non debeo expectare*"; *coni. periphrastica*) sibi statuit dum, omnibus fortunis sociorum consumptis, in Santonos Helvetii _____ (*pervenio; impf. coni.*).